

210.

Valaská

([Redakcia, 1880])

Za - du - daj, du - dáš - ku, na na - šom sa - laš - ku,

kým si ja do - ne - siem ce - did - lo, va - laš - ku.

Zadudaj, dudášku, na našom salašku,
kým si ja donesiem cedidlo, vaľašku.

Zadudaj, dudášku, zadudaj valaskú,
ak mi nezaľadáš, verumí gajdy dáš.

211.

Žatevná

Andante

([Redakcia, 1880])

Žat - va, mi - lá žat - va, ví - taj s no - vým chle - bom,

už sme sa na - ža - li tam pod ší - rym ne - bom.

Žatva, milá žatva, vítaj s novým chlebom,
už sme sa našali tam pod šírym nebom.

Žali sme pšeničku od konca do konca;
ktorá z nás dostane švárneho mládenca?

Komuže dnes, komu dáme niešť zástavu?
Tomu, čo jej podá svoju rúčku pravú.

Ktorejže dnes, ktorej uvijeme veniec?
Tej, ktorú si vezme najkrajší mládenec.